

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» laikrosts

Nav maizes bez garozas...

19. jūlijā šogad kolhoza "Sarkanais Oktobris" dispečerdienests nodalījumā par ražas novākšanu žurnālā izdarīja pirmo ierakstu: tediem tika novākti pirmie divi hektāri miežu. Drīz labības pļauju varēja organizēt arī masveidā. Taču vasara un rudens sākums izrādījās pārpilnā untumiem un labības pļauja līdz ar to ievilkās līdz pat 20. septembrim. Pēdējie hektāri padevās ar lielu piepūli, ne tikai kombainieri, bet arī visi kopsaimniecības ļaudis varēja pārliecināties, ka maizes bez garozas nav.

Ražošanas iecirkņu priekšnieki, kuri bija ražas novākšanas tiešie organizētāji un vadītāji, pozitīvi vērtē visu mehanizatoru darbu. Un patīkami, ka lielākie iekļūmi ir tieši tiem, ka graudu visvairāk pārvadājuši tie, kuri mūsu saimniecībā pastāvīgi ir labāko pulkā: Jānis Ozoliņš, Vladimirs Givoina, Vladimirs Agafenovs, Vasilijš Abajevs, Ivans Pastars, Aleksandrs Gvozdevs un citi.

Līdz 20. septembrim tā vai citādi savs darbs bija padarīts arī citas laukes. Kartupeļu, kuru saimniecībā 40 hektāri, bija novākta puse, no 120 hektāriem linu noplūkti gandrīz septiņdesmit, pārstrādei uz fabriku bija aizgādātas 116 tennas salmiņu, rēķinot šķiedrā - ap 25 tennām. Novākta visa kukurūza, iesēti 197 hektāri ziemāju un 75 hektāri rapša. Ne tikai ražas novākšana, bet arī citi darbi nedodas viegli, jāstrādā enerģiski.

DARBOJAS MODERNA NOLIKTAVA

Nupat, reizē ar kartupeļu novākšanu, darba ierindā stāties arī jaunais bumbulu šķirošanas un uzglabāšanas punkts. Tas saimniecībai izmaksāja 240 tūkstošus rubļu, ietilpība — 1000 tonnu, katrs no četriem nodalījumiem paredzēts 250 tonnām.

No lauka atvestos kartupeļus izkrauj pieņēmjvertnēs, no turienes tie nonāk uz šķirošanas galda, kur derīgie tiek novirzīti uz glabāšanu, bojātie tūlītējai aizvešanai un izmantošanai lopbarībā. Atlasīto ceļš tālāk pa lentes transportieru sistēmu iet uz nolik-

tavu, pārvietojoties tie manāmi apzūst, nobirst zemes.

Noliktavu nodalījumos ierīkota ventilācija, tiek uzturēta pastāvīga vajadzīgā temperatūra. Arī bumbulu izkraušana no noliktavas mehanizēta. Visi mehānismu darba orgāni aprīkoti ar gumijas uzlikām,

panākts, lai bumbulu krišanas augstums būtu maksimāli mazs, tāpēc tie netiek bojāti. Arī šī gada rudens ekstremālajos apstākļos jaunajai noliktavai un šķirošanas punktam ir liela nozīme. Ja saimniecībā kartupeļu ražība būs pāri par 200 centneriem bumbulu no hektāra kā šogad, tad šīs noliktavas piepildīšanai tos varēs audzēt ap pussimts hektāros.

DZEJAS DIENAS

DZEJAS dienu sarīkojumi sakrīta ar N. Rancāna piemiņas dienām. Viņa dzimtajā pusē ar novadniekiem tikās Antons Kūkojs, Anna Rancāne, Jānis Cibulskis, bija ie-

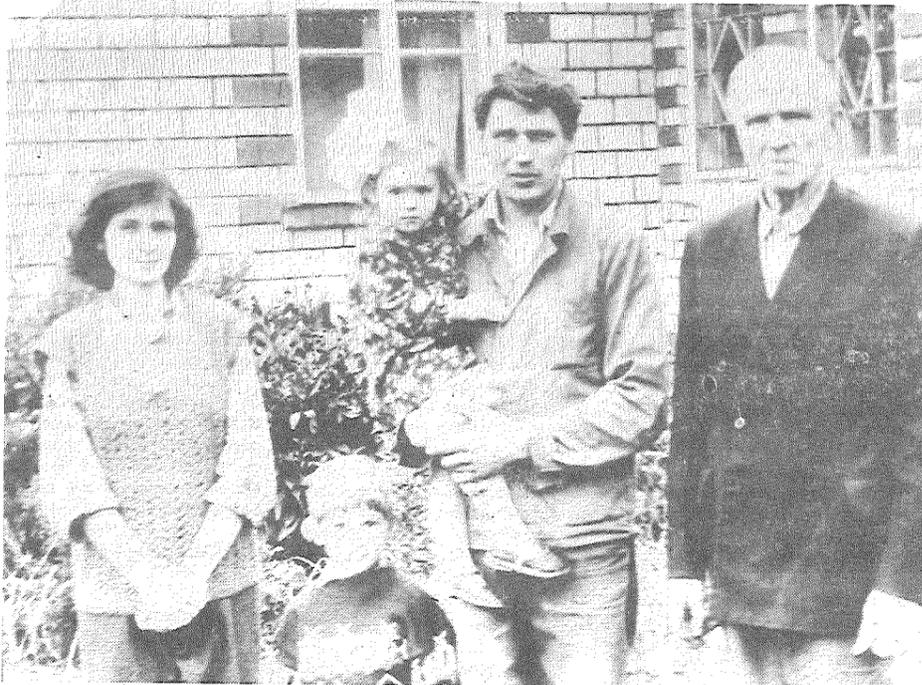
radušies Džerkstiņa, Vilis Džervenieks, Andris Vējāns un ļoti tāls ciemiņš — Pērs Nilsens no Dānijas.

Attēlos: tikšanās laikā.

CERĪBU
SPĪTĪGIE
ASNI

Šajā attēlā redzama jauno zemnieku Kārļa un Inetas Liepnieku ģimene, kurā ir arī dēls Kalvis un meitiņa Līva, tēvs Pēteris un māte Anna (šobrīd mājas darbos). Rakstu lasiet 2. lappusē.

Saspringta darba dienas rit siera rūpnīcā. Šogad sakarā ar lietaino un auksto ganību laiku piena izslaukumi nav lieli, rodas grūtības arī siera ražotājiem savu uzdevumu izpildē.

Siera ceihā godprātīgi savus pienākumus veic tīrkultūru gatavotāja Emīlija Glužina. Par viņas spējām, darba mīlestību, prasmi vadīt ražošanas procesus liecina tas, ka pašlaik strādā arī kā maiņas meistare.

Attēlā: E. Glužina savā darba vietā.

A. Mežmaļa foto

«DVIĒSEĻU PUTEŅA» AUTORAM — 95 GODI

Aleksandrs Grīns (eistajā vordā Jēkabs) dzimis 1895. gada 15. augustā tūreizejo Jēkabpils apriņķa Biržu pogosta Zīdu mājās. Mote Anna jam beja pirmo īvadeitoja zineibos, praktiska un racionala sīvīte, ar strauju un völdūneigu raksturu, bet tāvs Jēkabs — mīreigs, maigās dobas cylvāks.

1904. gadā Jēkabs īsastojā Biržu Muižgola skūlā, vēlok mocējos Jēkabpils tērdzņīceibas skūlā, interesējos par Darvina evolucijas teoriju, sarakstēja un skūlas žurnālā publicēja sacerējumu «Par dzeiveibas izceļšonūs».

Formālu īmesļu dēļ jū nu skūlas izslēdze. Aizbrauce pi vacoko broļa uz Rujienu, īsastojā progimnazijā, bet pēc pusgada Cēsu proreālskūlā. Te daudz lasēja gromotu, jaunēko goru savaldzynoju Oskara Vailda stils un vordu muzika.

Pēc skūlas beigšanas ar lelu centeibu gatavojos eksamenim, gribēja studēt Tērbatā. Bet beja jau socīts pirmais pasaulja karš.

1915. gadā jaunēklis devēs garā un pātstoveigā ceļojumā uz Moskovu, īsastojā Aļekēja kara skūlā, pabeidza

tū, īgyva praporščika pakopi. Sokumā jū nūsyutēja uz tūreizejū Borisoglebsku, bet vālok — uz Galicijas fronti.

Krīvu pulkūs sabeja leids 1916. goda martam. Tod porcēlēs uz Tērbatā disloceitū latvīšu strēlnīku rezerves baļajjonu. Nu turīnes jū nūsyutēja uz Reigu un vēlok — uz Vydzemes 4. latvīšu strēlnīku baļajjonu. 1917. godā tyka īvainots, 1918. goda aprelī demobilizeits, ar ģīmīni atsagrīze landsvera izpūsteitajūs Zīdūs. Tymā pat godā devās uz Tērbatu studēt medicynu, bet vocīšu uzbrukuma laikā atsagrīze Latvijā, 1919. godā bolševiki jū mobilizācijas kortā īsauce armējā un kai kīmiki aizsyutēja uz Dubultim. 1919. goda majā dzertēja, aizkyulēs leids Jelgovai un soka dīnēt 2. rūtā. Vālok dīnēja Rēzeknes 9. kojnīku baļajjonā, dorbojos armijas vērspravēlnīka štāba informācijas nūdejā un kļva par laikroksta «Latvijas Kareivis» leidsredaktoru. Apreceivjos ar Altdu Cerbuli.

Latvijas Republikas laikā A. Grīns beja ļūti īmīļots rakstnīks, ļoti savdabeigs un īnteresants. Palīkūša nūzeime īr jo romanim «Nameja gra-

dzyns», «Tobago» un cymim. Daudzys godus nūkluseitais un nūcynotais rakstnīks nu jauna atsagrīzī pi sovīm laseitotim, lelu īnteresi īgyvst

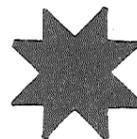
ar jō plašokais romans «Dviēseļu puteņis». Var saceit, ka A. Grīna talanta zvaigzne īr kūpā ar cymim latvīšu rakstnīceibas speideklīm.

Antis Ličujānis

NU TOLA CEĻA

Nu tola ceļa mojos nokūt vosorā vai zīmā,
Pi olūteņa eimu, kas izplyust lēās pakrostē.
Un vēļraiz padzeru, kod dūdūs prūm nu cīma,
Un pajdīs pasoku, lai otkol noktu te.

Nav muna vaina, ka poša sāta toli,
Bet cytā pusē bez olūta maņ nokas slopt.
Un tamdēļ aņoku, kur palykuši sābri, broļi,
Un tamdēļ sirds pi lēys lejā grib kopt.

Latgaju teikas

BOJĀRMEITA RĀZNE

Seņseņejūs laikūs Rāznovys (tagad — Rēzekne) latgaju pilī valdiejys bojars Rāznyns. Jam bejušys treis meitys, — vysys dyžanys skaistulis! Vacuksuo, vuordā Pijce, bejusi izpracāta uz Pituolovu (tagad — Abrine), a vyduskuo, vuordā Laize, — uz Ludzynovu (tagad — Ludza). Tikai jaunūdkuo — vysudailūdkuo, vuordā Rāzne, palykuse sātā, taisyjuse pyuru ī gaidiejuse tautu... A tautys Rāznei gadējās ni dūmuotys, ni gaidiejys!

Jaunīs Greivuls, kūkļūtojujs nu tyvejuo Greivulu cīma Rāznyns viņā krostā, bīzi pīstaiģuojujs pilt. Lelūs pīlsvuortu tyvumā apzasiedīs, jis kūkļuojujs vasalym cīelnim. Ļ kūkļuojujs tik jauki, ka vysa pīlssaimē navariejuse atsaklausētīs viņ! Klausiejusēs arī dailuo bojarmeita. Pi tam jei īvāruojuse, ka Greivuls stolta auguma, gleits nu vaiga... Tai raizi da raizis, raizi da raizis, — cikom nūticis tys, kam beja juonūteik: Rāzne

īmīļuojujuse kūkļūtojuji!

Pyrmūok tū īvāruojuse pīlssaimē, a piecuok ī bojars Rāznyns pats. Tuo nu lepneigīs pīlskungs navariejys pīļaut, ka jūso dailūdkuo meita kaida cimapaiša ļaudova! Greivuli līcis padzeit nu pīls, a Rāzni īslūdzēt pīls pogrobūs... Būru mīgā īmyguse, jei siez tīņūok uz sovys pyura skreivnis, kas pylna ar zaltu ī sudrobu. Jei sūplok apģuluši dīveji dyžan grozni suni. A trešīs, patš groznuokīs, sorģoj pogroba vuortus.

Dailū bojarmeitu pamūdyņūs ī atsavabnyūs tys vārūņs, kurs pīveiks šūs nazvārūsus... Ļr bejuši drūsmīnīki, kuri raudziejusi ceinētīs, tok uzvarēt nav spiejis nīvīns. A Rāzne vys vēl siez ī gaida... Ļr zynams, ka vīnu nakti godā jei dreikst nu pogrobim īzīt. Tod jei staigojūte pa tāva pīlškōlnu ī aizejūte leids Rāznupei pi Greivulu patmaļem... Piec tam atsagrīzūte pīls pogrobūs, kurs snauzūte otkon vasalu godu.

Madsolas Jons

TU, MUNA LATGOLA

Tev, Latgola, es sevi vēļtēt grybu;
Tu — muna bōlō sapņū leigova,
Tu — bōrineite teikōs daudzynōtō,
Caur sōpem, vōrgim, osorom tu atjaunōta;
Tu krōšnōkō nu mōsom daiļova!

Jau seņ es tevi īmīļōju,
Kai bārns es šļupstēju jau tovu vōrdu,
Pa sādžas šaurū tīlu čāpōdams;
Gon priķūs smeļūt, bādōs raudōdams,
Un kōri elpōdams es tovas mīsas smōrdu
Vēļ puika byudams daudzreiz tevis dēļ es cīšu,
Par tovu kaunu daudzreiz sarcis tyku,
Bet tovos bādōs brydu es tev leidsa.

DZYMTO ZEME

Nu myužim nūlamta tu esi myusu daja
Uz zemes lūdes sōs, kas zvaigzņū pulkā skrīn;
Nīkaida ļaunō vara naatraisēs vajā,
Sōs saites myužēģōs, kas myus pi tevis sīn!

Mes ādom maizi tū, kas tovis oknūs deiga,
Mes dzeram yudini, kū tovas okas snīdz,
Mes tevi rūkamēs kai krosa bezdeleigas,
Tu sovus sirdspukstus mums klauseit naazlīdz.

Ļr myusu dvēseles šīm mīlym kolnīm roda,
Un mozīm azarim, kas strautu rūkas plēs;
Nīvīnā molā sirds tik laimes naatroda,
Cik tova elpa sirdz, kas sylti pretīm dves.

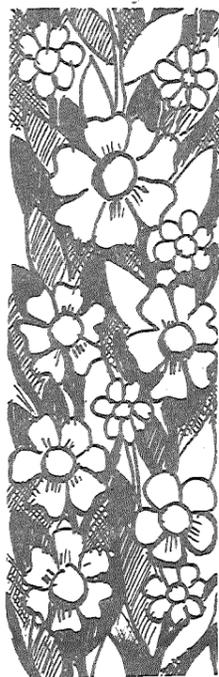
Ontons Kūkojs

KOZU LAIKS

Sovi puiši sovā zemē
brīn kai brīzi, īvas ļaužūt;
sovas meitas sovā zemē
leikst kai smylgas brīzi ceļā.

Svōtu pōri jōj pa kolnym
cyts ar skrūzi, cyts ar rūzi:
— Kur tōs mārģas zalta rūkom,
pyura sagu lūceitōjas?

Vysi soka: — Ja šai zemī
nazaplīdēt mīlesteibai —
byus kai gonim solnas reitā:
zōle cīta, debess solta —
navā vairāk dzeiveibenas...

DZYMTAJĀ SĀDŽĀ

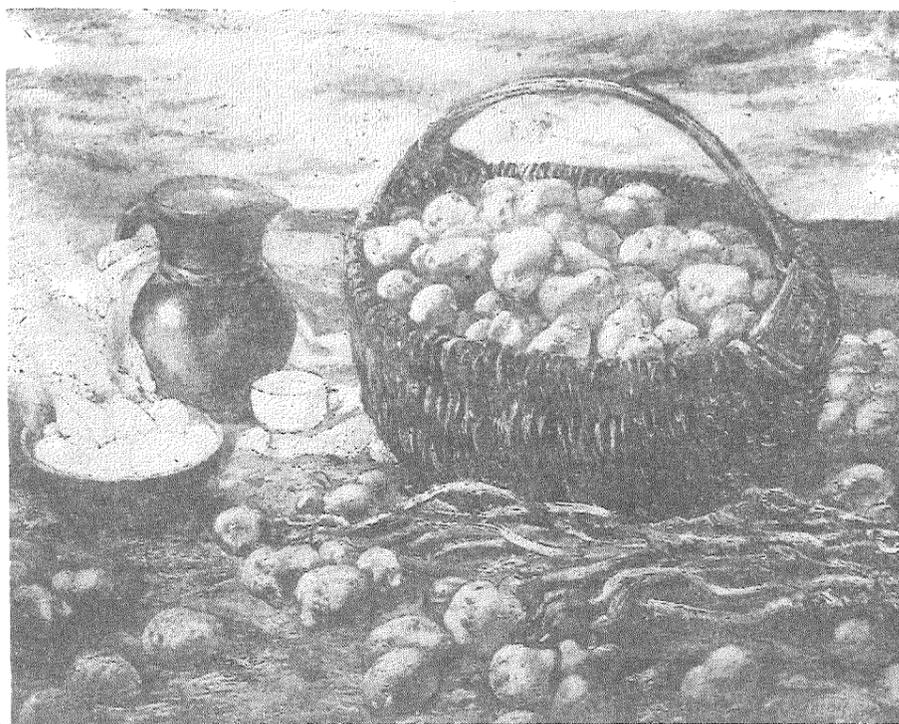
Nav vairs tūs Ruduku daudz,
Vēļ mozōk, kas Rudukūs rudukus stota...
Bet saīt kūpā, sazaveļ
kai akmiņi Sēņu pūreņa molā,
un īskrīn guņkurī vējs.

Kas par tū, ka ni zyrgu, ni čygonu navā;
pošu myužus, kai vazumu vilcējus sērmus
kaut ar nūpyutas smeldzi, aizdusā saceitu vōrdu
jī sovu atmiņu grūdumūs vyn.

JEZUPS PIGOZNIS. Myusu nūvodnīka mokslnīka rūkrokstu nav īspējams sajaukt ni ar vīnu cytu, jam pīder gon pazeistami audekli, gon akvareli, gon arī grafikas. Ar īpašu mīlesteibu mokslnīks veidoj gromotu īlustrācijas, kas dūmotas kai bārnim, tai pīaugušajim. Jezupa Pigožņa vōrds pazeistams toli aiz Latvijas rubežom.

Attālūs: Jezups Pigoznis savas personalizstodes dīnos Preiļūs; jō dorbs «Kartupeļu laiks».

«JAUNĀIS CEĻŠ»

KOKLAKUNGI

Malnovys muižkungs ī Feimāņu bazneickungs asūt bejuši dyžan bōrgi kungi. Kai stuōsta, obeji bejuši tī leluokt ļaužu kātavuōtojuji vysā Preiļū nūvodā Ļai, bazneickungs, pīmāram, nāļuoivis cylvākam uz sova teiruma ni kuojis paspērt. Jo kaidu maniejis, tod sītis ar plotku voi sovu raksnū vāzu bez zielesteibys. Nu, a muižkunga vītā tū pošu dariejis vagars, grozņys ī pliesseigs kai vylks... Ļ muižkungs, ī bazneickungs bejuši eistyni koklakungi! Tuodiel nava nīkaida breinuma, ka Viņā saulī uz šūs varmūku kokla braucūt, sovukuort, valns. Par tū arī šei teika.

Tys nūticis vacjūs vaidu laikūs, kod pi Kūknausa rokuši īrokumus. Tīņūok struo-dojis arī kaidis preiļonītis nu Utyņānu dzimts. Kod dorbi bejuši golā, darbinīki atļasti pa sātom. Ari Utyņāns laidīs celīt. Koč ī beja izģuojujs nu reita, tūmār celīt jū aizspēja vokors ī kai reize pošā meža dzilumā... Naktsmuoju te, saprūtams, nabeja, ī Utyņāns

kūtojujs viņ uz prišku. Pieši jis izdzierdis, ka reib zeme ī nasās kungu pajūģs. Myusu ceļaveirs, nūzagrīzīs ceļa malent, sūļuojujs viņ tūģuok. Pībraukuse dīvijģuga karapaška ī pīturiejuse. Tymā sīdiejys kungs ar malnu kapališu gōlvā. Jis uzsaucis Utyņānam, lai sātūtīs šam sūplok. Utyņāns paklausiejis ī sīedīs viņ tškā. Braucūt kungs pavacuojis, voi tuōli šam ejams. Utyņāns atbīdīdjies, ka tuōli gon, leids Mozīm Azara Gallei-šim. Pi tam jis īvāruojis, ka kungam malņys na viņ drābis, bet arī vaigs ī rūkys, ī acis speid kai kačam nakīt... Tūlaik kungs paltīiejis sovus rumakus, saciedams, ka ceļaveirs taidu gon vēļ nabuyšūt redziejis. Jis uzciertīs zyrgim ar peicku ī, kū dūmoj, myusu Utyņānam mirklī nūkrytušys kai zveinis nu acim! — Karapaškā ījijugti dīveji cylvāki, navys zyrgi: vīns bejis Malnovys muižkungs, ūrys — Feimāņu bazneickungs... Malņys kungs ciertīs ar peicku ūtru raizi, ī karapašku rūovuši otkon tī poši rumaki... Piec kaida laika kungs pīvijcis grūžus ī uzklīdzis, lai ceļaveirs lācūt uorā, cytaiž byu-šūt slikti. Utyņāns liecis arī ī truopiejis iudinīt, ka nūšļakstiejis viņ. Apsavīerīs tyvuok ī redziejis, ka jis stov azar-molā da kaļovu iudinīt... A malņys kungs ar sovu dīvijģuo tīzazuōvīs azarā... Tūlaik Utyņāns sapratīs, ka Mozīm Azara Gallei īr klūōtyn ī guojis uz sovu sātu, kura tepat tyvumā bejuse.

P. AZARZEMA literaruo apdare.

Ventileators

GOVS MONOLOGS

Kad es vēl biju parisan jauna telite un bezrūpīgi tekāļēju pa ganībām, bija tik jauki, tik jauki... Izauģu un visu sākas. Agrāk, stāsta, mūs slaukuši ar maigām rokām, glāstīdami, bet tagad uzmauc aparātu, laikā nenoņem un tas rauj sevi vai visu tesmeni. Agrāk, vecvecvecmāmiņas laikā devuši pa zīemu saldu, kraukšķošu sienu, tagad bare ar pretīgi smaržojošu skābarību. Pat miltu sauja, ko pašņ uz zem purna, nespēj noņemt skabe garšu. Agrāk reti bija nelaiņi sasliņt ar mastītu, tagad reti ir tā, kurai izdodas ilgāk nesaļimt. Un vēl visādas citādas slimības parādījušās. Agrāk tu ar lepmu raudzījies, cik treknu, elbaltumainu un tīru pienu no tevis lēja slaucēns un kamnās, bet tagad tur vispārs iegāž netīru ūdeni, lai būtu vairāk kilogramu...

Stāsta, kļūst dārgāks sviests. Bet vai labāks? Es jau neko, es jau detu pašu treknāko pienu, ja te nesāktu normalizēt jau fermā un tad vēlāk cetur, līdz aizgādāšanai uz veikalu. Tik tālu nenormalizē, ka ne dzeltenbaltā pārvešās par zilganbaltu. Jau sen, kopš piena pudeles vairs nemazgā, kad piens ir izdzerts. Bet tagad laikam arī uz ietināmā papīra nepaliks sviesta pēda, kad produkta būs netērēts. Par to bezrūpīgs un saulains bēraību, ko man sagādāja cilveks, es viņam ar mīļu prātu gribētu atdarīt ar kartīgu pienu, lai no tā būtu prieks. Bet neko nevaru darīt - visur normalizācija.

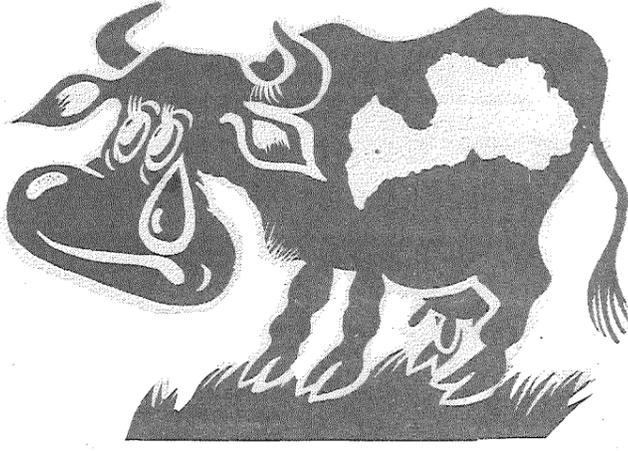

KURP STORĒ, STORMANI ?

Paskaties uz šo fotobildī un tu redzēsi, kurp ir stūrējis viens otrs no braucoju lielās armijas! Bet visam sākums ir jātra kompanija pie glāzes. Neiesim izdibināt, ko mēdz dzert, lai iekultos vēl lielākā nelaiņi. Ja iemet aci autoinspekcijas protokolos, tad mati ceļas stāvus: kas tik nav nodarīts dzerumā! Bet vienam otram savu draudzēšanos ar saļu izdodas arī nolept.

Ar VAI darbiniekiem iepazīšies Leonīds Tomašova, izbijis paraktorists, kurš nu uz gadu šķīries arī no autovadītāja tiesībām par alkohola lietošanu. Sergejs Škuratova strādā laukkopībā, arī rei bulī esdās pie auto stūres - samaksāja 200 rubļus.

Slavens šoferis ir Vladimirs Isaļevs. Jau 19. aprīlī viņu pie stūres atrada iereibušu. Par šo pārdošību, kā mēdz teikt, viņam nekās īpašs nenotika, "tika vaļā ar izbīli". Un nu mūsu varonis palaiž lielo plostu - nopļūguro trešo, ceturto un piekto septembrī. Par to viņš paskaidrojuma raksta: "Nebija rezerves daļu, tās bija pašām jāmeklēja un par to jāuzstājās. Visus darbus izdarīju. Apšonu valde, ka vairāk tas neatkārtosies". Tā bija mazliet agrāk, 19. augustā, tad atkal bija jāraksta: "Tiku manīts iereibušs stāvoklī kaltē, veicot metināšanu. Mašīna nebija darba stāvoklī un ar mašīnu nepārvietojos. Metināšanas aparāts visu laiku atrādās kaltē". Tādas ir tās lietas. Ko mūsu paziņa rakstīs nākamajā paskaidrojumā. Vai ir jau sadomājis?

TROKS VŪI NU ROGOVKYS

Marsīša apcīmojums

Tymā laikā, kod vysur runoj par lidojošim šķeiweišim, kod vysī tykušis ar svešu planētu poretovim, Rogovkā nīvins šķeiweišs, ni blūdega natyka maneiti (arī tī nu veikalm pasuduši). Te pek-špi vīna ustobā it aizdūmeiga persona, pastum saimīnīku, kurs ēde pi golda, molā un iztukšoj jo šķeiwi. Vot i pīsauc smutepu.

Rogovkys īpašumi orzemsē

Rogovkys vadeiba izverzējuse prasēbas atgūt ogrok zaudētīs īpašums orpus jos tagadšjos teritorējas. Kai kļivis zinoms, Pytalovas rajona ir sovhozs "Rogovskij", bet Ržeknes aprynka teritorējā par vasalas divas apdzīvotas vītas - Rogoviki i Rogozova.

Tikai sevīn ļaužym

Vīteji idzeivotoji un tī, kuri apsanatušis Sarpus, pēc jau no goda soks audzeit tabaku. Tymā apkaimī atsaradīs kaišs vācs pensioners, kurs ar tū mēsaforbojis kara laikā. Vacī tykumi teik calti jaunā gūda. Tabakys lopas un kaulus dūs tikai vītejim.

Mu ryndys ryndā

Atvārti un sekmeigi dorbojās kursī, kurš apvūca, kai saust, kurā veikala kū izevīz un kai maneigok līcimt ryndu. Uzjam pa vīnam porstovan nu kotras ģimīnes, jo cytiņm līceklim jopeļnej nauda, kū profesionalym ryndos stovētojim tērēt.

Lai nasalīflej cyti cīmi

Ar latīgu volūdu mūk aizajimt arī Rogovkā. Ka gribit, varom pastosteit, kū nūzeimoj Rībeši: Rīctus+Rībo+Rīmīrum (reikle+dzert +kotrā ziņi) voi Rīctus+Rīne+Rīmīrum (reikle+labi+dzert). Vot tai!

Vairumā. Muzumā.

M. MOLENA dasu veikailā

Rezeknē, Vinības iļā № 5. Tojrūnis № 115.

Ir dabojamas dažādas dasas, šķiņki, gaļa, žoveita gaļa, svists, sīri, pijājami šķiņki žoveisonai u. t. t.

Senas maronas.

KURŠ KURU ?

Esam sakšrušies pamatīgi. Ne vienas puses laiks, kādu, kā stāsta veci ļaudis, tik pa simtam gadu reizi varot redzēt, ne otras puses katru dienu slāvien patīkamākas ziņas par "frontes ārtaiņošanas manevriem", bet pa vidu es un tu. Agrāk veikales visa kā bija stāvgrūdām, tagad patīkami raudzīties uz plauktiem: kartība, vies izslaucīts. Agrāk tev dārzāpā pieauga gurķi, kartupeļi, tagad vies izmīrcis un sapuvis. Ne vienas puses stihiska nelaiņe un no otras. Bet es un tu pa vidu. Neiz uz ko katrs spējīgs šādā situācijā, mani parāva uz dzejošanu: "Dzīvojam un veci kļūstam, Savu domu purvā pūstam; To, ko vajās, neiegūstam Un dienu valgos lēni ūstam..."

Pagaidām pietiek. Iešu paskatīties, ke un kas runā mītiņos, tad turpināšu. Domāju, ka dzejnieka talants mani tik ātri vis neapsīks. Skaties, vēl kāds ievēros un par deputātu izvirzīs. Tad gan visu ko itīņ skaisti varēšu sadzejot.

Antis Līcūjonis

KAM DŪDAM PRAKĪRŪKU

*Je nātaisneiba smolka ūta,
Tū krōšņās malū dūbēs tēp.
Bet patīcaidai nava vītas,
Jo pļūkums ū jōi dōvā fēpēs.*

*Votbūt no sēvis savu tēu
gūst lobok redzēt pļūku mīte,
Bet kīmāz dāmu jom jēs tē,
Tū - krōšņā malū tāpā iskoūtē.*

1990.

G R Ē K S Ū D Z Ē

"Kolhoza "Sarkanais Oktobris"

valdēi

Strādājot lopbarības ceļā no 6. uz 7. augustu, darba māgas beigās, pēc tam, kad visi bija izklīduši, es un Nīkītins Juris nolēmām paņemt mazliet kombinētas lopbarības.

Nīkītins teica, ka viņš atvērs bunkuru, cik izbirs, tik arī paņemsim. Es teicu, ka tā darīt nevar, ka daudz izbirs un ko ar to iesāksim. Jura sacīja, ka cik būs, tik arī paņemsim - vienādās daļās. Viņš atnesa maisus un mēs ar lāpstu no grīdas, ne kau-dzes piebīram sešus maisus. Tad es teicu, ka jāpaņem meišeļis rudzu sēklai, no tās ūpas, kas bija zem bunkura.

Kad piebīram maisus, nolēmām, ka jāpaņem vies, jo citādi būs redzams. Pēc tam visu ielādējām kravas automašīnā un aizvedām, sākumā pie Nīkītina - deviņus maisus miltu, bet pēc tam pie manas mātes - sešus maisus miltu un deviņus maisus graudu.

Kamēr izvadājām, sāka jau gaišma aust. Es mašīnu aizdzinu uz garažu, pēc tam lopbarības ceļā aizvēru visas durvis un izlē-dzu gaismu, pēc tam devos uz mājām gulēt.

Jeļļisejers."

Neklausījusies šo grēksūdzī, kolhoza valde rajona izpildkomitejas iekšlietu nodaļai aizsūtīja vēstuli: "... no lopbarības ceļa pasu-da 1000 kilogrami lopbarības miltu par summu 470 rubļi un 500 kilo-grami rudzu par 150 rubļiem".

Tādu bija šīs augusta nakts atgadījums. Tagad tik liek punktus uz "i". Un no komentāriem mēs atturēsimies.

KAD GAIDĀMA SALNA

Ir trīs salnu tipi: 1) advektīvās, kas rodas, iepļūstot aukstam, arktiskam gaisam; 2) radiācijas, kas rodas skaidrās bezvēja naktīs, zemei un gaisam stipri atdziestot, — viszemākā temperatūra ir ap saules lēktu; 3) jaukta tipa salnas, kas rodas, iepļūstot aukstām gaisa masām un augšnei naktī intensīvi atdziestot.

21 rases punkts (saslapināta termometra rādījums) ir zem 2°C un jau nav mākoņu un vēja, tad salna gaidāma. Ja turpretī saslapinātais termometrs plkst. 21 rāda aprīli Vairāk nekā 6°C, maijā un jūnijā — vairāk nekā 5°C, tad salnu nebūs.

Hidrometeoroloģiskajās stacijas salnu prognozēšanai pla-

ši lieto t.s. Mihajevska formulu: $t_{min} = (t + t') \times C \pm A$, kur t_{min} — gaidāmā minimālā gaisa temperatūra; t' — gaisa temperatūra pēc saslapinātā termometra plkst. 13; t — gaisa temperatūra pēc sausā termometra plkst. 13; C — koeficients, kas atkarīgs no gaisa mitruma plkst. 13 (sk. tab.); A — korekcija atkarībā no mākoņainuma.

Koeficienta C vērtības salnu prognozei

Gaisa relatīvais mitrums (r%)

Koeficients C (gaisā)

100	95	90	85	80	75	70	65
5,0	4,5	4,0	3,5	3,0	2,5	2,0	1,8
6,0	5,5	5,0	4,5	4,0	3,5	3,0	2,5
1,5	1,3	1,2	1,0	0,9	0,8	0,7	0,5

Ja aprēķinātā t_{min} ir zemāka par -2°C, salna gaidāma, ja t_{min} ir robežās no -2°C līdz +2°C, salna iespējama, bet, ja t_{min} pārsniedz +2°C, salnas iespējamība ir maza.

Salnas prognozi plkst. 21 korigē atkarībā no mākoņainuma. Ja debesis skaidras, pēc formulas aprēķinātā gaidāmā minimālā temperatūra

jāpazemina par 2C (Ax—2). Ja mākoņainums ir vidējs (mainīgs mākoņu daudzums), korekcijas nav (Ax0). Ja debesis ir apmākušās, gaidāmā minimālā temperatūra jāpaaugstina par 2°C (A = +2). Piemērs: plkst. 13 t = 7°C, t' = 3,6°C, r = 52%, plkst. 21 skaidrs laiks. No tabulas redzams, ka r = 52% atbilst C = 1,2. Ievietojot skaitļus formulā iegūst $t_{min} = 3,6 - (7 - 3,6) \cdot 1,2 = -0,5°C$.

Samazinot aprēķināto lielumā par 2°C, iegūst $t_{min} - 2,5C$, tātad salna gaidāma.

mentā šis darbs varēja nākt klajā.

A. Krasnopjorova, Riebiņu ciemata bibliotēkas vadītāja

Redaktors A. RANCĀNS

GRĀMATU JAUNUMI

Sērijā «Jums, vecāki» iznākusi S. Kovaļova grāmata «Ģimenes attiecību psiholoģija». Autors stāsta par to, kā ģimenē izveidot veselīgu morāli psiholoģisko klimatu, kuram ir milzīga nozīme bērna personības veidošanā. Grāmata aplūko lūlāto, kā arī vecāku un bērnu savstarpējo attiecību jautājumi, stāstīti par kopīga darba organizēšanu mājās, par ģimenes saimniecisko un ekonomisko darbību, doti dažādi praktiski padomi.

Filozofijas zinātņu doktors A. Ivins grāmata «Pareizas domāšanas māksla» izskaidro, kā mēs domājam, kā savā prātā atspoguļojam bijušo, esošo un iespējamā, kā mūsu apziņā veidojas jēdzieni, spriedumi un slēdzieni, kā izvērtēties no kļūdām. Redakcija «Latvijas enciklopēdija» laidusi klajā vēsturisku apskatu «Dziesmu svētki Latvijā». G. Goluba grāmata «Baumaņu Kārlis» stāsta par pirmo latviešu kora (arī tautas himnas

«Dievs, svētī Latviju!») un sodziesmu autoru komponistu Baumaņu Kārli (1835—1905) — izcilu tautas atmodas sabiedrisko darbinieku. A. Liepas grāmata «Kā nīdre būsi. Vecjuru saimniecē» ietverti divi garstāsti. Stāstā «Kā nīdre būsi» autore risina latviešu literatūrā maz skartu tematu: kādi apstākļi lika atšveiškiem visai dažādiem cilvēkiem Lielā Tēvijas kara beigū posmā atstāt dzimteni. Stāstā «Vecjuru saimniecē» parādītas bagātas lauku māju īpašnieces pārdzīvojumi 1940. gadā. M. Kudapas humoresku krā-

jums «Putnindancis jeb kad mēs augām, tad gan tā negāja» atklāj audzināšanas kļūdas ģimenē, skolā un sabiedrībā, rosina uz paškritiskām pārdomām pašus audzināmos. I. Poļakova grāmatai «Simt dienas līdz pavēlei» bija ilgs ceļš līdz lasītājiem. Kartējo reizi atdodami manuskriptu autoram, armijas politdarbīnieki aicināja uzrakstīt par armiju tādū patiesību, kas iedvesmotu un sauktu uz priekšu. «Taču nav nomelnojošas patiesības. Ir vienkārši patiesība, un tai nav vajadzīgi paskaidrojoši epīteji. Bet, ja patiesība liek no-

skumt un padomāt, vai tad vainīgs ir rakstnieks?» raksta I. Poļakova. Lasītāji saņem Č. Dikensa «Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzīvi». Šis grāmatais liktenis arī savāds. Tā uzrakstīta pirms gandrīz deviņdesmit gadiem, bet parādījies iespiesta tikai aizpērn — sešdesmit gadus pēc autora nāves. Tas noticis tādēļ, ka «Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzīvi» rakstnieks sarakstījis saviem bērniem, bet nevis atklātibai. Manuskripts palika ģimenes rokās, un tikai pēc rakstnieka dēla nāves saskaņā ar noteikumu testa-

«JAUNĀIS CELŠ»

Laikraksts iznāk reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās

Licences Nr. 000238

Redakcijas adrese: Preiļu rajons Riebiņu ciemats, agr.rofirma «Sarkanais Oktobris». Tālrūnis — 56732

Tirāža 1330 Pas. 842

Iespiesta Latvijas izdevniecību. poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta loksne.